

EBA/GL/2020/05

6.5.2020

Suunised

krediidiriski maandamise kohta
krediidasutustele ja
investeerimisühingutele, kes rakendavad
sisereitingute meetodit koos
makseviivitusest tingitud kahjumäära
sisehinnangutega

1. Järgimis- ja teatamiskohustus

Käesolevate suuniste staatus

1. Käesolev dokument sisaldab määruse (EL) nr 1093/2010¹ artikli 16 kohaselt väljastatud suuniseid. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtma mis tahes meetmeid, et suuniseid järgida.
2. Suunistes esitatakse Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) seisukoht nõuetekohase järelevalvetava kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ehk kuidas tuleks liidu õigust konkreetsetes valdkonnas kohaldada. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõikes 2 määratletud pädevad asutused, kellele suuniseid kohaldatakse, peaksid neid järgima ja kaasama need sobival viisil oma tavadesse (nt muutes õigusraamistikku või järelevalveprotsesse) ka siis, kui suunised on ette nähtud eelkõige finantseerimisasutustele.

Teatamisnõuded

3. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama EBA-le hiljemalt 28.10.2020, kas nad järgivad või kavatsevad järgida käesolevaid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimise põhjused. Kui selleks tähtajaks teadet ei laeku, peab EBA pädevat asutust nõudeid mitte täitvaks. Teated tuleks saata EBA veebilehel avaldatud vormil aadressil compliance@eba.europa.eu, märkides viite „EBA/GL/2020/05“. Teate peaks saatma isik, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid. Nõuete järgimise staatuse mis tahes muutusest tuleb EBA-le teatada.
4. Kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõikega 3 avaldatakse teated EBA veebilehel.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

2. Sisu, kohaldamisala ja mõisted

2.1 Sisu

5. Käesolevates suunistes kirjeldatakse krediidiriski maandamise kasutamise nõudeid vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 3. peatüki asjakohastele sätetele, nagu on sätestatud selle määruse artikli 108 lõikes 2. Suunised tulenevad ka sisereitingute meetodil põhinevat hindamismetoodikat käsitlevate EBA regulatiivsete tehniliste standardite lõplikust kavandist EBA/RTS/2016/03 (sisereitingute meetodil põhinevat hindamismetoodikat käsitlevad regulatiivsed tehnilised standardid, 21.7.2016)².

2.2 Kohaldamisala

6. Suuniseid kohaldatakse seoses sisereitingute meetodiga kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 3. peatükiga eelkõige krediidasutustele ja investeerimisühingutele, kellel on lubatud kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid kooskõlas selle määruse artikliga 143.
7. Täpsemalt kirjeldatakse suunistes kaudse krediidiriski kaitse (määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 59) kajastamist kooskõlas selle määruse artikli 160 lõikega 5, artikli 161 lõikega 3, artikli 163 lõikega 4, artikli 164 lõikega 2 ja artikliga 183 ning otsese krediidiriski kaitse (määratletud selle määruse artikli 4 lõike 1 punktis 58) kajastamist kooskõlas selle määruse artiklitega 166 ja 181.

2.3 Adressaadid

8. Suunised on adresseeritud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõike 2 punktis i määratletud pädevatele asutustele ja määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõikes 1 määratletud finantseerimisasutustele.

2.4 Mõisted

9. Kui ei ole sätestatud teisiti, on käesolevates suunistes kasutatud mõistetel sama tähendus kui mõistetel, mida on kasutatud ja määratletud määruses (EL) nr 575/2013, direktiivis 2013/36/EL ning EBA suunistes makseviivituse tõenäosuse hindamise, makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise ja makseviivituses olevate riskipositsioonide käsitlemise kohta (EBA/GL/2017/16; edaspidi „EBA makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise suunised“).

² Viited sisereitingute meetodil põhinevat hindamismetoodikat käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite artiklitele asendatakse viidetega delegeeritud määrusele (millega võetakse vastu sisereitingute meetodil põhinevat hindamismetoodikat käsitlevate EBA regulatiivsete tehniliste standardite lõplik kavand) pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

3. Rakendamine

3.1 Kohaldamise alguskuupäev

10. Suuniseid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2022. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid lisama käesolevate suuniste nõuded selleks ajaks oma reitingusüsteemidesse, kuid pädevad asutused võivad üleminekut oma äranägemisel kiirendada.

4. Üldsätted

11. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 108 lõike 2 kohaselt võivad krediidasutused ja investeerimisühingud, kes rakendavad sisereitingute meetodit, kasutades makseviitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid kooskõlas sama määruse artikli 143 lõikega 2, kajastada krediidiriski maandamist kooskõlas selle määruse III osa II jaotise 3. peatükiga. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad kajastada krediidiriski maandamist kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 4. peatükiga, kui neile nõuetele on viidatud selle määruse III osa II jaotise 3. peatükis, ja kooskõlas käesolevate suunistega.
12. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõike 1 kohaldamisel tuleks mõista kõiki viiteid mõistele „tagatis“ viitena muule otsesele krediidiriski kaitsele peale otsese krediidiriski kaitse, millele on viidatud selle määruse artikli 166 lõigetes 2 ja 3. See hõlmab eelkõige muud otsest krediidiriski kaitset peale tasaarvestuse raamlepingute ja bilansilise tasaarvestuse. Tasaarvestuse raamlepingutest ja bilansilisest tasaarvestusest tulenev krediidiriski maandamise mõju kajastub riskipositsiooni väärtuses. Seega võivad krediidasutused ja investeerimisühingud nende riskipositsiooni liikide puhul, mille jaoks neil on lubatud kasutada makseviitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid, kajastada otsest krediidiriski kaitset kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõikega 1 ainult juhul, kui seda kaitset ei ole juba kajastatud selle määruse artiklis 166 täpsustatud juhtudel riskipositsiooni väärtuses, ja kooskõlas punktiga 13.
13. Bilansilisest tasaarvestusest tulenevat krediidiriski maandamise mõju tuleks kajastada riskipositsiooni väärtuses kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 166 lõikega 3 ning tasaarvestuse raamlepingutest tulenevat krediidiriski maandamise mõju tuleks kajastada riskipositsiooni väärtuses kooskõlas sama määruse artikli 166 lõikega 2. Bilansilisest tasaarvestusest ja tasaarvestuse raamlepingutest tuleneva mõju kajastamisel peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud võtma arvesse kõiki nende meetoditega seotud nõudeid, mis on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 4. peatükis, sh aktsepteeritavuse kriteeriumeid ja selliste instrumentide riskimaandamise mõju kajastamise meetodid.

14. Nende riskipositsiooni liikide puhul, mille jaoks krediidasutustel ja investeerimisühingutel on lubatud kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid, tuleks kajastada kaudse krediidiriski kaitse mõju kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 160 lõikega 5, artikli 161 lõikega 3, artikli 164 lõigetega 2–3 ja artikliga 183.
15. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad kajastada krediidikindlustust vastavalt punktile 14, kui seonduvad krediidiriski maandamise meetodid saab liigitada kaudse krediidiriski kaitseks kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 59 määratlusega. Nimelt võivad krediidasutused ja investeerimisühingud kajastada krediidikindlustust kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 183 lõikega 1 ja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 183 lõigetega 2 või 3 olenevalt sellest, kas krediidikindlustus toimib põhimõtteliselt vastavalt tagatisena või krediidituletisinstrumendina.
16. EBA makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise suuniste punktides 62–64 sätestatud kolmandate isikute reitingute käsitlemist – võttes arvesse krediidiriski maandamist kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktiga 57 – ei tuleks lugeda krediidiriski maandamise mõju kajastamise meetodiks ning see ei kuulu käesolevate suuniste kohaldamisalasse. Täpsemalt on nende suuniste punkti 62 alapunktis a viidatud nõuetekohane tagatis seotud teatud tüüpi lepingulise toega, mida kolmas isik võlgnikule pakub, ja seega ei ole see krediidasutuse või investeerimisühingu kasutatav krediidiriski maandamise meetod määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktide 57 ja 59 tähenduses.

5. Aktsepteeritavuse nõuded

5.1 Otsese krediidiriski kaitse aktsepteeritavuse nõuded

17. Selleks et kehtestada kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõike 1 punktiga f õiguskindluse sisemised nõuded, mis oleks üldiselt vastavuses selle määruse III osa II jaotise 4. peatüki 3. jaos sätestatuga, sedavõrd kui makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes võetakse arvesse tagatise olemasolu, peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud tagama, et tagatiskokkulepe, mille alusel tagatist pakutakse, on õiguslikult kehtiv ja jõustatav kõikides asjaomastes jurisdiktsioonides, andes krediidasutusele või investeerimisühingule õiguse tagatis mõistliku aja jooksul realiseerida või sundtäitmisele pöörata, sh võlgniku või – kui asjakohane – tagatise haldaja makseviivituse, pankroti või maksejõuetuse korral.
18. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõike 1 punkti f kohaselt peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud, kui nad kehtestavad määruse III osa II jaotise 4. peatüki 3. jaos sätestatuga kooskõlas tagatise hindamise sisemised nõuded, makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes tagatise olemasolu arvesse võttes veenduma, et on täidetud järgmised tingimused:

- (a) tagatise ümberhindluse, sh tagatise väärtuse seire meetodite ja sageduse eeskirjad on iga tagatise liigi jaoks ühtsed ja sisalduvad krediidasutuse või investeerimisühingu sisekorras;
- (b) kui toimuvad märkimisväärsed turutingimuste muutused, teostavad krediidasutused ja investeerimisühingud sagedamat seiret.

19. Sisereitingute meetodil põhinevat hindamismetoodikat käsitlevate regulatiivsete tehniliste standardite artikli 55 kohaldamisel ja et tagada vastavus punktides 17 ja 18 nimetatud õiguskindluse ja tagatise hindamise üldiste põhimõtetega, peaksid õiguskindluse ja tagatise hindamise sisemised nõuded, mis krediidasutused ja investeerimisühingud kehtestavad kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõike 1 punktiga f, olema täielikult kooskõlas sama määruse III osa II jaotise 3. jao 4. peatükis sätestatud järgmiste nõuetega:

- (a) Finantstagatiste korral peaksid need olema kooskõlas selle määruse artikli 207 lõikega 3 ja artikli 207 lõike 4 punktiga d.
- (b) Kinnisvaratagatise ning tagatisega liisingunõudest tulenevate riskipositsioonide korral, kui liisitav vara on kinnisasi, peaksid need olema kooskõlas selle määruse artikli 208 lõigetega 2 ja 3.

Kinnisvaratagatise hindamisel ja selle väärtuse ülevaatamisel kõnealuse määruse artikli 208 lõike 3 punkti b alusel peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud tagama järgmist:

- (i) Kinnisvaratagatise väärtust hindab sõltumatu hindaja turuväärtuses või sellest väiksemas väärtuses. Liikmesriikides, kus on seaduste või rakendusaktidega kehtestatud ranged kriteeriumid hüpoteekimisväärtuse hindamiseks, võib sõltumatu hindaja hinnata kinnisvara hüpoteekimisväärtuses või sellest väiksemas väärtuses. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaks nõudma, et sõltumatu hindaja ei arvestaks hüpoteekimisväärtuse hindamisel spekulatiivsete elementidega.
- (ii) Sõltumatu hindaja dokumenteerib turuväärtuse või hüpoteekimisväärtuse läbipaistvalt ja selgelt.
- (iii) Tagatise väärtus on turuväärtus või hüpoteekimisväärtus, mida on nõuetekohaselt vähendatud, et kajastada seire tulemust ja võtta arvesse varasemaid kinnisasjaga seotud nõudeid.
- (iv) Sõltumatul hindajal peaksid olema vajalik kvalifikatsioon, võime ja kogemus hindamise läbiviimiseks ning ta peaks olema krediidi andmise otsustusprotsessist sõltumatu. Kui krediidasutuse või investeerimisühingu töötaja vastab eelnimetatud tingimustele, võib seda töötajat lugeda sõltumatuks hindajaks.

- (c) Nõuete korral peaksid need olema kooskõlas selle määruse artikli 209 lõikega 2. Nõude väärtus peaks olema saadaolev summa.
 - (d) Muude füüsiliste tagatiste ning tagatisega liisingunõudest tulenevate riskipositsioonide korral, kui liisitav vara ei ole kinnisasi, peaksid need olema kooskõlas selle määruse artikli 210 punktidega a ja g. Tagatise hindamisel ja ümberhindamisel kooskõlas selle määruse artikli 210 punktiga g peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud hindama füüsilist tagatist selle turuväärtuses, mis peaks olema hinnanguline summa, millega saaks vara hindamiskuupäeval huvitatud ostja ja huvitatud müüja vahel üle anda turutingimustel tehtava tehingu alusel.
 - (e) Muu otsese krediidiriski kaitse korral peaksid need olema kooskõlas selle määruse artikli 212 lõike 1 punktiga a ja artikli 212 lõike 2 punktiga f.
20. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid hankima juriidilise arvamuse, mis kinnitab tagatiskokkuleppe õiguslikku kehtivust ja jõustatavust kõigis asjaomastes jurisdiktsioonides punkti 17 kohaldamisel. See juriidiline arvamus peaks:
- (a) olema koostatud vähemalt igat liiki tagatiskokkuleppe jaoks;
 - (b) olema esitatud kirjalikus vormis õigusnõustaja poolt; kui õigusnõustaja on krediidasutuse või investeerimisühingu töötaja, peaks ta olema sõltumatu krediidi andmise otsustusprotsessist, millega väljastatakse või uuendatakse kõnealuseid riskipositsioone.
21. Punkti 20 kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud tugineda mitme tagatiskokkuleppe osas ühele juriidilisele arvamusele, kui see on seotud sama kohaldatava õigusega. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid hankima juriidilise arvamuse, mis käsitleb tagatiskokkuleppe tingimuste mis tahes sisulisi erinevusi, mis võivad mõjutada konkreetse tagatiskokkuleppe õiguslikku kehtivust ja jõustatavust. Tagatiskokkuleppe tingimuste sisuliste erinevustena tuleks alati mõista vähemalt tagatiskokkuleppele kohaldatava õigusraamistiku muutusi ja tagatiskokkuleppe kohaldamist muud liiki riskipositsioonidele või muude riskipositsiooni klasside alla liigitatavate või teist tüüpi võlgnike, st füüsiliste või juriidiliste isikute kasutamist.
22. Punkti 20 kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud toetuda ühele mitut jurisdiktsiooni hõlmavale juriidilisele arvamusele. Nimelt võib juriidiline arvamus – kui rahvusvahelised eeskirjad esinevad rahvusvahelise õiguse või muud tüüpi rahvusvahelise lepingu kujul – hõlmata mõnda või kõiki jurisdiktsioone, kus need eeskirjad on vastu võetud. Sellisel juhul peaks juriidiline arvamus vähemalt:
- (a) kaaluma, kas eeskirjad tagavad tagatise õigusliku kehtivuse ja jõustatavuse kõigis jurisdiktsioonides, kus need eeskirjad on kohaldatavad;
 - (b) selgelt täpsustama kõik jurisdiktsioonid, kus eeskirjad on kohaldatavad;

- (c) selgelt täpsustama kõik tagatise vormid, millele eeskirju kohaldatakse.
23. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid hankima juriidilise(d) arvamuse(d) kooskõlas punktiga 20, mis kinnitab, et tagatiskokkulepe, mille alusel teist füüsilist tagatist pakutakse, on õiguslikult kehtiv ja jõustatav vähemalt järgmistes jurisdiktsioonides:
- (a) jurisdiktsioon, mille seadused tagatiskokkulepet reguleerivad;
 - (b) kui on olemas seda liiki tagatiste avalik register, siis jurisdiktsioon, kus tagatis on registreeritud; vastasel juhul jurisdiktsioon, kus on tagatise omaniku asutamiskoht või elukoht (kui tagatise omanik on füüsiline isik);
 - (c) kui see on konkreetse tagatisega seoses asjakohane, siis jurisdiktsioonid, kus krediidasutus või investeerimisühing ja võlgnik on asutatud; kui võlgnik on füüsiline isik, siis tema elukoha jurisdiktsioon;
 - (d) jurisdiktsioon, kus tagatis kõige suurema tõenäolisusega realiseeritakse, kui see osutub vajalikuks;
 - (e) mis tahes muu jurisdiktsioon, mida peetakse konkreetse tagatisega seoses asjakohaseks.

5.2 Kaudse krediidiriski kaitse aktsepteeritavuse nõuded

24. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 183 lõike 1 punkti c kohaldamisel peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud hankima juriidilise arvamuse, mis kinnitab kaudse krediidiriski kaitse õiguslikku kehtivust ja jõustatavust kõigis asjakohastes jurisdiktsioonides. See juriidiline arvamus peaks:
- (a) olema koostatud vähemalt igat liiki kaudse krediidiriski kaitse jaoks;
 - (b) olema esitatud kirjalikus vormis õigusnõustaja poolt; kui õigusnõustaja on krediidasutuse või investeerimisühingu töötaja, peaks ta olema sõltumatu krediidi andmise otsustusprotsessist, millega väljastatakse või uuendatakse kõnealuseid riskipositsioone.
25. Punkti 24 kohaldamisel võivad krediidasutused ja investeerimisühingud tugineda mitme kaudse krediidiriski kaitse osas ühele juriidilisele arvamusele, kui see on seotud sama kohaldatava õigusega. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid hankima juriidilise arvamuse, mis käsitleb lepingutingimuste mis tahes sisulisi erinevusi, mis võivad mõjutada konkreetse kaudse krediidiriski kaitse õiguslikku kehtivust ja jõustatavust. Lepingutingimuste sisuliste erinevustena tuleks alati mõista vähemalt kaudse krediidiriski kaitsele kohaldatava õigusraamistiku muutusi ja kaudse krediidiriski kaitse kohaldamist muud liiki riskipositsioonidele või muude riskipositsiooni klasside alla liigitatavate või teist tüüpi tagatise andjate, st füüsiliste või juriidiliste isikute kasutamist.

6. Krediidiriski maandamise mõju

6.1 Otsese krediidiriski kaitse mõju

26. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõike 1 punktide c–g kohaldamisel võib krediidasutus või investeerimisühing kajastada muust otsese krediidiriski kaitsest kui tasaarvestuse raamlepingutest ja bilansilisest tasaarvestusest tulenevat krediidiriski maandamise mõju, nagu on täpsustatud punktis 12.
27. Selleks et kajastada kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 166 lõikega 2 tasaarvestuse raamlepingutest tulenevat krediidiriski maandamise mõju, peaks krediidasutus või investeerimisühing kasutama riskipositsiooni täielikult korrigeeritud väärtust (E*), mis arvutatakse vastavalt selle määruse artikli 220 lõikele 3 või artikli 221 lõikele 6 riskipositsiooni väärtusena riskiga kaalutud vara ja eeldatava kahju arvutamisel.
28. Et kajastada kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 166 lõikega 3 bilansilisest tasaarvestusest tulenevat krediidiriski maandamise mõju, peaks krediidasutus või investeerimisühing kasutama väärtust E*, mis arvutatakse vastavalt selle määruse artikli 223 lõikele 5 riskipositsiooni väärtusena riskiga kaalutud vara ja eeldatava kahju arvutamisel.
29. Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõike 1 punktis a viidatud makseviitusest tingitud kahjumäära hindamiseks kooskõlas EBA makseviituse tõenäosuse ja makseviitusest tingitud kahjumäära hindamise suuniste punktiga 131 peaks krediidasutus või investeerimisühing arvutama iga tasaarvestuse raamlepingu või bilansilise tasaarvestuse lepinguga hõlmatud riskipositsiooni jaoks realiseerunud makseviitusest tingitud kahjumäära järgmiste tegurite suhtena: majandusliku kahju ja krediidinõude tasumata summa makseviituse tekkimise hetkel, mis arvutatakse väärtusena E* kooskõlas punktiga 27 või 28. Krediidasutus või investeerimisühing peaks arvutama majandusliku kahju selle tasumata summa põhjal ning majanduslikus kahjus ei tohiks pärast makseviituse tekkimist arvestada ühtegi tasaarvestusest pärinevat rahavoogu. Siiski tuleks kooskõlas EBA makseviituse tõenäosuse ja makseviitusest tingitud kahjumäära hindamise suuniste punktiga 131 meeles pidada, et väärtusena E* arvutatud krediidinõude tasumata summa makseviituse tekkimise hetkel peab sisaldama kõiki senini realiseeritud põhisumma, intressi või tasu summasid.
30. Selleks et kajastada kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõikega 1 tagatisest tulenevat krediidiriski maandamise mõju, peaksid krediidasutuse või investeerimisühingu kehtestatud makseviitusest tingitud kahjumäära hinnangute korrigeerimise kriteeriumid:
- (a) mitte põhjustama makseviitusest tingitud kahjumäära hinnangute väärtuse vähenemist, kui tagatis on võlgniku kohustus, mis on madalamas või samas järgus kohustusega, mis on võlgnikul krediidasutuse või investeerimisühingu ees;

- (b) muude kui esimese järgu nõuete korral võtma piisavalt arvesse krediidasutuse või investeerimisühingu tagatisega seotud madalama positsiooni mõju makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutele;
- (c) muu füüsilise tagatise korral võtma piisavalt arvesse tagatise tõenäolist asukohta laenu eluea jooksul ja mõju, mis tuleneb krediidasutuse või investeerimisühingu võimalikust suutmatusest saavutada kiiresti kontroll tagatise üle ja see realiseerida määruse (EL) nr 575/2013 artikli 181 lõike 1 punkti e alusel.

6.2 Kaudse krediidiriski kaitse mõju

31. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad kajastada kaudsest krediidiriski kaitsest tulenevat krediidiriski maandamise mõju ühe järgmise meetodiga:

- (a) makseviivituse tõenäosuse või makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute korrigeerimine kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 160 lõikega 5, artikli 161 lõikega 3 ja artikli 164 lõikega 2, tuginedes krediidasutuste ja investeerimisühingute poolt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 183 lõigete 2 ja 3 kohaselt kehtestatud kriteeriumidele, kasutades eelkõige üht järgmistest meetoditest:
 - (i) sõltumata tagatise andja vastu olevatele võrreldavatele otsesele riskipositsioonidele kohaldatavast meetodist tuleks korrigeerida reitinguklasse, kogumeid või makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnanguid, sh makseviivitusest tingitud kahjumäära ja eeldatava kahju määra (EL_{BE}) hinnanguid, võttes riskiparameetrite hindamisel arvesse kaudset krediidiriski kaitset, nagu on selgitatud allpool (st modelleerimismeetod);
 - (ii) kui tagatise andja vastu olevaid võrreldavaid otseseid riskipositsioone käsitletakse või võidakse käsitleda sisereitingute meetodi alusel koos makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnangute ja ümberhindlusteguritega või ilma, tuleks aluseks oleva riskipositsiooni makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära riskiparameetrid asendada vastava tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni makseviivituse tõenäosuse või makseviivitusest tingitud kahjumääraga, nagu on selgitatud allpool (st riskiparameetrite asendamise meetod);
 - (iii) sõltumata tagatise andja vastu olevatele võrreldavatele otsesele riskipositsioonidele kohaldatavatest meetoditest tuleks riskiparameetrite kohaldamisel korrigeerida reitinguklasse, kogumeid või makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnanguid, sh makseviivitusest tingitud kahjumäära ja eeldatava kahju määra (EL_{BE}) hinnanguid, korrigeerides reitinguklassidesse jagamise protsessi kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 172 lõikega 3 ning EBA makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise suuniste jaoga 8.2 (st korrigeerimise meetod);

- (b) kui krediidasutus või investeerimisühing kohaldab tagatise andja vastu olevatele võrreldavatele otsestele riskipositsioonidele standardmeetodit ja ei kajasta makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes kaudsest krediidiriski kaitsest tulenevat krediidiriski maandamise mõju kooskõlas alapunktiga a, tuleks kasutada standardmeetodi alusel kohaldatavat riskikaalu kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 183 lõikega 4 (st riskikaalu asendamise meetod);
- (c) riskiga kaalutud vara tuleks arvutada kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 153 lõikega 3, artikli 154 lõikega 2, artikli 161 lõikega 4 ja artikli 164 lõikega 3 (st topeltmakseviivituse meetod).
32. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid kehtestama selged põhimõtted riskiparameetritele avalduva kaudse krediidiriski kaitse mõju hindamiseks. Need põhimõtted peaksid olema kooskõlas sisemiste riskimaandustavadega ning kajastama määruse (EL) nr 575/2013 artikli 183 lõigete 2 ja 3 nõudeid ning käesolevates suunistes sätestatud nõudeid. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid lisama põhimõttesse selge kirjelduse, millist punktis 31 kirjeldatud konkreetsetest meetoditest iga reitingusüsteemi jaoks kasutatakse, ja rakendama neid põhimõtteid aja jooksul järjepidevalt.
33. Kaudset krediidiriski kaitset, mis ei vasta määruse (EL) nr 575/2013 artikli 183 lõigetes 1 ja 3 ning käesolevate suuniste jaos 5.2 sätestatud tagatise andja ja tagatise aktsepteeritavuse nõuetele, ei tohiks kajastada ühtegi punktis 31 sätestatud meetodit kasutades. Makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamisel tuleks sobimatu kaudse krediidiriski kaitse rakendamisel saadud rahavoogusid käsitleda nii, nagu need oleks saadud ilma kaudse krediidiriski kaitseta. Sellest käsitlusest hoolimata peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud koguma teavet sobimatu kaudse krediidiriski kaitsega seotud rahavoogude kohta ning need nõuetekohaselt jaotama. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid regulaarselt jälgima nii selliste rahavoogude tasemeid kui ka asjaomaste kaudse krediidiriski kaitse liikide kasutamise määra. Vajaduse korral peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud tegema sobivad korrigeerimised, et vältida mis tahes moonutusi makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes.
34. Kui krediidasutus või investeerimisühing kasutab punktis 31(a)(i) nimetatud modelleerimismeetodit, tuleks võtta asjakohastel juhtudel makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangutes konservatiivsel viisil arvesse järgmisi elemente:
- (a) alusvaraks oleva kohustuse ja kaudse krediidiriski kaitse vaheline valuutade mittevastavus;
- (b) mis ulatuses on tagatise andja võime täita lepingupõhist kohustust kaudse krediidiriski kaitse alusel korrelatsioonis võlgniku tagasimaksevõimega;
- (c) tagatise andja makseviivituse staatus ja tema sellest tulenev vähenenud võime täita lepingupõhist kohustust kaudse krediidiriski kaitse alusel.

35. Kui krediidasutus või investeerimisühing kasutab punktis 31(a)(i) nimetatud modelleerimismeetodit, võib kaudset krediidiriski kaitset pidada reitingusüsteemis riskiteguriks. Eelkõige võib see seisneda järgnevas:

- (a) makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute korrigeerimine, toetudes üksnes ajaloolistele kogemustele, mis on seotud kaudsest krediidiriski kaitsest tuleneva krediidiriski maandamise täheldatud mõjuga realiseerunud makseviivitusest tingitud kahjumääradele, sh realiseerunud sissenõudmistele ja olulistele kuludele, mis on seotud kaudse krediidiriski kaitse rakendamisega;
- (b) nii makseviivituse tõenäosuse kui ka makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute korrigeerimine, kui krediidasutus või investeerimisühing suudab esitada empiirilisi tõendeid, et kaudse krediidiriski kaitse olemasolu mõjutab võlgniku makseviivituse tõenäosust, ja näidata, et nii makseviivituse tõenäosuse kui ka makseviivitusest tingitud kahjumäära üheaegne korrigeerimine ei too kaasa kaudse krediidiriski kaitse topeltarvestust ega eeldatava kahju määra alahindamist.

Üksnes makseviivituse tõenäosuse hinnangute korrigeerimist tuleks igal juhul pidada ebasobivaks.

36. Krediidasutused ja investeerimisühingud võivad kasutada punktis 31(a)(ii) kirjeldatud riskiparameetrite asendamise meetodit üksnes siis, kui täidetud on järgmised tingimused:

- (a) kaudne krediidiriski kaitse on aktsepteeritav määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 4. peatükis sätestatud kaudse krediidiriski kaitse asjakohaste kriteeriumite alusel;
- (b) krediidasutus või investeerimisühing võib mõistlikult eeldada, et kaudse krediidiriski kaitse rakendamisega seotud otsesed kulud on kaudse krediidiriski kaitsega kaetud summa võrreldes minimaalsed;
- (c) tagatise andja on makseviivituses mitteoleva staatusega.

37. Kui krediidasutused ja investeerimisühingud võtavad kasutusele vastavalt punktides 31(a)(ii) ja 31(b) kirjeldatud riskiparameetrite asendamise meetodi või riskikaalu asendamise meetodi, peaksid nad:

- (a) koguma ja säilitama teavet võlgniku omaduste ja finantstulemuste ning riskipositsiooni kohta ja kasutama seda teavet võlgniku makseviivituse tõenäosuse hindamiseks kooskõlas EBA makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise suunistega;
- (b) kaaluma riskide sisehalduse eesmärgil eraldi tagatise andjate vastu olevaid otseseid riskipositsioone ja selliste üksuste pakutavate kaudse krediidiriski kaitsega tagatud riskipositsioone;

(c) määrama makseviivitusest tingitud kahjumäära mudelite rakendamisele eraldi rakendusala ning arvutama eraldi selliste tagatud riskipositsiooni liikide või riskipositsiooni osade riskikaalu, mille makseviivituse tõenäosuse või makseviivitusest tingitud kahjumäära riskiparameetrid asendatakse või millele määratakse tagatise andja riskikaal. Riskiparameetrite asendamise meetodi või riskikaalu asendamise meetodi rakendusalasasse kuuluvate tagatud riskipositsioonide või riskipositsiooni osade korral ei pea krediidiasutus või investeerimisühing hindama muid makseviivitusest tingitud kahjumäärasid peale tagatise andja vastu olevate võrreldavate otseste riskipositsioonide makseviivitusest tingitud kahjumäärade, kui kasutatakse riskiparameetrite asendamise meetodit.

38. Kui punkti 37 kohaldamisel ei kata konkreetne kaudne krediidiriski kaitse täielikult esialgset riskipositsiooni, peaks krediidiasutus või investeerimisühing olema võimeline määrama sellele riskipositsiooni osale, mida vastav kaudne krediidiriski kaitse ei kata, makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangud, mida kohaldatakse esialgsele riskipositsioonile ilma kaudse krediidiriski kaitse mõju arvestamata. Lisaks peaks krediidiasutus või investeerimisühing, kui ta arvutab kaudse krediidiriski kaitsega katmata riskipositsiooni osale kohaldatavat realiseerunud makseviivitusest tingitud kahjumäära, jaotama rahavood ja kulud järgmisel viisil:

- (a) Tagatise andjalt saadud rahavood tuleks jaotada riskipositsiooni tagatisega osale, samas kui teistest allikatest pärit rahavood tuleks jaotada sellele riskipositsiooni osale, mis pole kaudse krediidiriski kaitsega kaetud. Kui riskipositsioonile rakendatakse ka otsest krediidiriski kaitset, tuleks otsese krediidiriski kaitsega seotud rahavood jaotada sellele riskipositsiooni osale, mida katab otsene krediidiriski kaitse, kooskõlas punkti 46 juhistega.
- (b) Kaudsed kulud tuleks jaotada riskipositsiooni erinevatele osadele kooskõlas EBA makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise suuniste punktiga 113.
- (c) Kaudse krediidiriski kaitse rakendamisega seotud otsesed kulud tuleks jaotada riskipositsioonide tagatisega osale, samas kui kaudsed kulud tuleks jaotada sellele riskipositsiooni osale, mis ei ole kaudse krediidiriski kaitsega kaetud. Kui riskipositsioonile rakendatakse ka otsest krediidiriski kaitset, tuleks otsese krediidiriski kaitse teostamisega seotud otsesed kulud jaotada riskipositsiooni tagatud osale kooskõlas punkti 46 juhistega.

39. Kui krediidiasutused ja investeerimisühingud kasutavad riskiparameetrite asendamise meetodit ja võlgnik on makseviivituses, kehtivad järgmised kriteeriumid:

- (a) Riskipositsiooni tagatud osa riskikaal peaks olema makseviivituses mitteoleva tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni riskikaal.

- (b) Riskipositsiooni tagatud osa eeldatav kahju peaks olema makseviivituses mitteoleva tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni eeldatav kahju.
- (c) Kui tagatise andja on jätkuvalt mitte-makseviivituse staatuses, tuleks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 159 ning EBA makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hindamise suuniste jao 8.4 kohase sisereitingu puudu- või ülejäägi arvutamisel lugeda riskipositsiooni tagatisega osa makseviivituses olevaks.
40. Kui krediidasutus või investeerimisühing kasutab riskiparameetrite asendamise meetodit, peaksid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 185 punktis c nõutavad muud kvantitatiivsed valideerimismeetodid sisaldama võrdlust tagatise andja vastu olevate võrreldavate otsese riskipositsioonide eeldatava kahju ning makseviivituses olevatele võlgnike vastu olevate alusriskipositsioonide või riskipositsiooni osade (mida enne makseviivitust loeti tagatisega kaetuks) täheldatud kahjumimäärade vahel.
41. Kui krediidasutus või investeerimisühing korrigeerib üksikjuhtudel riskiparameetreid kooskõlas punktiga 31(a)(iii), võttes arvesse kaudset krediidiriski kaitset, peaks krediidasutus või investeerimisühing olema võimeline põhjendada, et kaudse krediidiriski kaitse laad ja omadused ei võimalda kasutada kaudse krediidiriski kaitsest tuleneva krediidiriski maandamise mõju kajastamiseks punktides 31(a)(i), 31(a)(ii) või 31(b) kirjeldatud meetodeid.
42. Kui krediidasutus või investeerimisühing kasutab üht punktis 31(a) kirjeldatud meetoditest ning sellest tulenev hinnang annab väiksema riskikaalu kui riskikaal, mis muidu rakenduks identsele riskipositsioonile, millel puudub kaudne krediidiriski kaitse, ei tohi lõplik riskikaal olla väiksem kui tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni riskikaal kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 161 lõikega 3 ja artikli 164 lõikega 2, st kohaldatakse riskikaalu alammäära.
43. Kui krediidasutus või investeerimisühing pole veel saanud pädevalt asutuselt luba kasutada tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni jaoks makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 143 lõikega 2, tuleks kasutada riskiparameetrite asendamiseks ja riskikaalu alammäära arvutamiseks määruse artikli 161 lõikele 1 vastavaid makseviivitusest tingitud kahjumäärasid, et tuletada tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni makseviivitusest tingitud kahjumäär.
44. Selleks et kasutada riskiparameetrite asendamise meetodit ja arvutada riskikaalu alammäär, peaks kaudse krediidiriski kaitse väärtus olema järgmine:
- (a) kaudse krediidiriski kaitse väärtus tuleks määrata kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikliga 233 ja artikli 239 lõikega 3. Kaudse krediidiriski kaitse korrigeeritud väärtuses tuleks võtta arvesse mis tahes võimalikku tähtaegade mittevastavust kooskõlas selle määruse artikli 239 lõikega 3, kusjuures tagatise andja vastu olevate võrreldavate otsese riskipositsioonide lõpptähtaeg peaks olema sama kui võlgniku riskipositsiooni lõpptähtaeg.

- (b) Kui kaudne krediidiriski kaitse katab riskipositsiooni jääkväärtuse pärast võlgnikult maksete sissenõudmist, peaks krediidasutus või investeerimisühing hindama esmalt kaitse väärtust konservatiivselt, tuginedes varasemale kogemusele.
 - (c) Määruse (EL) nr 575/2013 artikli 215 lõike 1 punkti a teise lõike või artikli 215 lõike 2 nõuete kohase kaudse krediidiriski kaitse väärtus võib olla maksimaalne summa, mida kaitse andja on lubanud maksta laenuvõtja maksejõuetuse või mittemaksmise korral või kui esineb mõni muu määratletud krediidisündmus.
45. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid arvutama riskikaalu alammäära järgmisel viisil:
- (a) Kui riskipositsioon on kaetud mitme kaudse krediidiriski kaitsega, millest igaüks kaitseb erinevat riskipositsiooni osa, peaks krediidasutus või investeerimisühing arvutama riskikaalu alammäära iga tagatise andja vastu olevate võrreldavate otseste riskipositsioonide riskipositsiooniga kaalutud keskmise riskikaaluna.
 - (b) Kui riskipositsioon on kaetud mitme kaudse krediidiriski kaitsega, millest kaks või enam kaitsevad riskipositsiooni sama osa, peaks krediidasutus või investeerimisühing arvutama selle osa riskikaalu alammäära tagatise andja vastu oleva iga võrreldava otsese riskipositsiooni väikseima riskikaaluna. Iga riskikaalu arvutamisel võib iga tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni makseviivitusest tingitud kahjumääras võtta arvesse muu olemasoleva kaudse krediidiriski kaitse mõju.
 - (c) Kui mõni riskipositsiooni osa pole kaetud kaudse krediidiriski kaitsega, peaks krediidasutus või investeerimisühing määrama sellele riskipositsiooni osale riskikaalu, mida kohaldatakse sellisele võlgniku vastu olevale kaudse krediidiriski kaitseta riskipositsioonile; niisugusel juhul tuleks arvutada riskikaalu alammäär kaudse krediidiriski kaitsega kaetud riskipositsiooni osa riskikaalu ja riskipositsiooni ülejäänud osa riskikaalu riskipositsiooniga kaalutud keskmisena.
 - (d) Selleks et arvutada riskipositsiooniga kaalutud keskmist riskikaalu kooskõlas alapunktidega (a) ja (c), tuleks iga riskikaal arvutada eraldi ja kaaluda riskipositsiooni väärtuse vastava osakaaluga.
46. Punkti 45 kohaldamisel ja et kajastada mitme riskimaandamismeetodi mõju kooskõlas punktis 31 kirjeldatud meetoditega, peaksid olema täidetud kõik järgmised tingimused:
- (a) Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid kehtestama otsese ja kaudse krediidiriski kaitse jaotamise, järjestamise ja kajastamise selged põhimõtted, mis on kooskõlas sisemise taaste ja sissenõudmise protsessiga.
 - (b) Krediidasutused ja investeerimisühingud ei tohiks kajastada sama krediidiriski maandamise mõju kaks korda; näiteks otsese krediidiriski kaitse jaotamisel riskipositsiooni kaudse krediidiriski kaitsega ja kaitseta osade vahel ei tohiks lubada otsese krediidiriski kaitse topelt kajastamist.

(c) Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid rakendama meetodeid järjepidevalt, seega:

(i) Konkreetse kaudse krediidiriski kaitsega kaetud riskipositsiooni ei tohiks jagada kahte ossa ning rakendada ühele osale riskiparameetrite asendamise meetodit või riskikaalu asendamise meetodit ja teisele osale modelleerimismeetodit.

(ii) Kui sama riskipositsiooni osa on vähemalt osaliselt kaetud mitme kaudse krediidiriski kaitsega, peaks krediidasutus või investeerimisühing kehtestama nõuetekohased kriteeriumid valimaks, millist kaudset krediidiriski kaitset tuleks riskiparameetrite asendamiseks kasutada. Neid kriteeriume tuleks kirjeldada krediidasutuse või investeerimisühingu makseviivituse tõenäosuse ja makseviivitusest tingitud kahjumäära hinnangute korrigeerimiseks kehtestatud sisemistes põhimõtetes vastavalt punktile 38. Ilma et see piiraks alapunkti (i) kohaldamist, on krediidasutusel või investeerimisühingul lubatud jagada konkreetse kaudse krediidiriski kaitsega kaetud riskipositsiooni osa kaheks ning rakendada ühele osale riskiparameetrite asendamise meetodit, kajastades ülejäänud kaudse krediidiriski kaitse osa mõju muule olemasolevale kaudsele krediidiriski kaitsele riskiparameetrite asendamise meetodit rakendades; konkreetse kaudse krediidiriski kaitse järelejäänud osa riskimaandamise mõju võib võtta arvesse teiste olemasolevate tagatise andjate vastu olevate võrreldavate otseste riskipositsioonide makseviivitusest tingitud kahjumääras kooskõlas punktiga 47.

47. Selleks et kajastada krediidiriski maandamise mõju, mis tuleneb mitmest krediidiriski kaitsest, mis krediidasutuse või investeerimisühingu punkti 46 kohaselt tehtud jaotamise tulemusel katavad sama riskipositsiooni osa, võib kasutada ühte punktis 31(a) nimetatud meetodit. Eelkõige peaks krediidasutus või investeerimisühing riskiparameetrite asendamise meetodi rakendamisel ja riskikaalu alammäära arvutamisel kasutama järgmisi meetodeid, et tuletada tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni makseviivitusest tingitud kahjumäära, sh täiendavast krediidiriski kaitsest tulenevat krediidiriski maandamise mõju:

(a) Kui tagatise andja vastu olevad võrreldavad otsesed riskipositsioonid kuuluvad sellise reitingusüsteemi rakenduslasse, mille jaoks krediidasutus või investeerimisühing pole saanud eelnevalt luba kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 143 lõikega 2, peaks krediidasutus või investeerimisühing kasutama selle määruse artikli 161 lõikes 1 sätestatud makseviivitusest tingitud kahjumäära väärtuseid, kajastades asjakohasel juhul otsest krediidiriski kaitset kooskõlas määruse III osa II jaotise 4. peatüki asjakohaste nõuetega.

(b) Kui tagatise andja vastu olevad võrreldavad otsesed riskipositsioonid kuuluvad sellise reitingusüsteemi rakenduslasse, mille jaoks krediidasutus või investeerimisühing on saanud eelnevalt loa kasutada makseviivitusest tingitud kahjumäära sisehinnanguid kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 143 lõikega 2, peaks krediidasutus või

investeeringisühing kasutama tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni makseviitusest tingitud kahjumäära, mis sisaldab täiendava kaudse või otsese krediidiriski kaitse mõju. Kui krediidasutused ja investeeringisühingud ei ole võimelised kajastama seda täiendavat krediidiriski kaitset tagatise andja vastu oleva võrreldava otsese riskipositsiooni makseviitusest tingitud kahjumäära hinnangus, siis:

(i) kui tagatise andja vastu olevate tagamata riskipositsioonide makseviitusest tingitud kahjumäär on väiksem kui võlgniku vastu olevate tagamata riskipositsioonide makseviitusest tingitud kahjumäär või sellega võrdne, tuleks kasutada võlgniku vastu oleva riskipositsiooni makseviitusest tingitud kahjumäära hinnanguid, mis kajastavad täiendava krediidiriski kaitse mõju, või

(ii) kui tagatise andja vastu olevate tagamata riskipositsioonide makseviitusest tingitud kahjumäär on suurem kui võlgniku vastu olevate tagamata riskipositsioonide makseviitusest tingitud kahjumäär või kui krediidasutus või investeeringisühing pole võimeline võrdlust tegema, peaksid nad:

- muude kui jaenõuete tagatise andjate puhul kasutama kas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 161 lõikes 1 sätestatud asjakohaseid makseviitusest tingitud kahjumäära väärtuseid, kajastades asjakohasel juhul otsest krediidiriski kaitset, rakendades määruse III osa II jaotise 4. peatüki asjaomaseid nõudeid, või tagatise andja vastu olevatele võrreldavatele otsestele riskipositsioonidele kohaldatavat makseviitusest tingitud kahjumäära hinnangut; lähtuvalt tagatise andja riskipositsiooni liigist tuleks kasutada järjepidevalt ühte neist kahest variandist;
- jaenõuete tagatise andjate puhul kasutama tagatise andja vastu olevatele tagamata riskipositsioonidele kohaldatavat makseviitusest tingitud kahjumäära hinnangut.